

[Knut Jespersen.]

hele vores skatterreform, om, hvordan vi vil omlægge skatterne, så siger man: åh, det er alt for meget, nu vil kommunisterne have det hele. Ville de dog bare være beskedne, så kunne vi begynde at diskutere det. Nu kommer vi så beskedent og siger: se her, her er et problem, alle taler om, men ingen rigtig har villet gøre noget ved, og det kan løses på den måde. Så siger man: åh, det er nu nok også lidt for beskedent. Men trods disse lidt ironiserende bemærkninger opfatter jeg det, hr. Kampmann gav udtryk for, som en velvillig holdning.

Hvis hr. Dohrmann ikke har læst andet i dette skatteforslag, så har han i al fald læst citatet, hvor vi henviser til Aktuelt den 1. april 1976, side 5 – det var fordi hr. Dohrmann ikke skulle være tvunget til at købe hele avisen, han kunne nøjes med at købe side 5 for at se efter, om det var rigtigt – og hvor vi siger 15–20 mia kr. Ja men de 15–20 mia kr. er jo penge, man har beregnet sig frem til, ikke bare os, men også det økonomiske råds formandskab. Jeg ved godt, at vi næppe kan gøre indtryk på Z-partiets ordfører i denne sag, men det kan så måske kampagnelederen, hr. Glistrup. Han har jo, hver gang vi har talt om dette, erklæret fra tingets talerstol, at der ingen grund var til at tro, at det ikke var et sandsynligt beløb, det kunne måske være 1 mia kr. mere eller mindre, når vi talte om 19–20 mia kr.

Dér vil jeg jo nok spørge hr. Dohrmann, om ikke han tror på denne meget sikre kampagneleders oplysninger. Jeg har erfaret, også ved læsning af dagspressen – jeg synes ikke, der var grund til at angribe journalister, det kan man gøre for andre ting – at hr. Glistrup ved noget om, hvordan man får penge til ikke at blive beskattet i samme omfang, som vi f. eks. foreslår her. Så jeg tror, hr. Dohrmann i denne sag skulle lade være at kritisere så voldsomt meget.

Hr. Bernhard Baunsgaard anerkender problemet, men længere nåede vi heller ikke. Det er måske en god radikal holdning, men det er at bevæge sig på et overordentlig langsomt grundlag. Jeg forstod, at anerkendelsen af problemet var forbundet med, at dette forslag i al fald ikke duede.

Hr. Ømann siger, at man måske skulle hente skatterne hos kreditor. Det er vi absolut positivt stillet over for.

Og så er der hr. Stetter, som jo er en stor skattekspert og også taler om kæmpeadministra-

tion. Det er jo også lettere end at sige, at de konservative ikke er interesseret i, at disse penge bliver beskattet.

Vi skal have investeringsforbedringer, vi skal have ekstraordinære afskrivninger osv. Alt dette skal tages hos folk, hvis CPR-nummer er opgivet til arbejdsgiveren, og som hver uge, hvis de er heldige, får udbetalt deres løn minus kildeskat. Det er jo lidt svært at stå frem i offentligheden og sige, at det, der gælder for arbejderne, ikke skal gælde for den, der har mulighed for at sikre sig arbejdsfrie gevinster, og derfor, forstår jeg, har man også taget den side af sagen op. Uanset hvad stikprøverne vil vise, så kan de næppe vise os noget, der kommer chokerende bag på os. Altså selve det, at man har en renteudgift, der er fradragsberettiget, burde helt automatisk i henhold til loven også medføre en renteindtægt, der er skattepligtig. Så må man jo altså sørge for, at den bliver beskattet, og det skulle næppe kunne chokere nogen, at vi siger, det er en naturlig videreudvikling af kildeskatteloven.

Jeg skal endvidere, samtidig med at jeg takker alle ordførere, der har været positive, sige, at det også var interessant at se, at hr. Arne Bjerregaard mente, at intentionerne var gode nok. Det er dog et fremskridt, ikke for os, men for det kristelige folkeparti.

At dette ikke var det rette forslag, kan vi diskutere. Hvis man har et bedre forslag, så er vi villige til at diskutere det. Men det, der står tilbage, er, at når man kan tage et lille stykke ud, som vi gjorde omkring tofamilieshuse og andre spørgsmål, og samtidig sige, at vi arbejder med en reform, så må man her kunne tage et helt naturligt stykke ud, som vil være et godt skridt på vej til at opbygge en anden reform, der garanterer en virkelig omfordeling af skattebyrderne.

Jeg skal altså takke for den yderst positive og venlige behandling, som flertallet af ordførerne har givet vores forslag.

Kampmann (S):

Jeg forstår, at min antagelse var nogenlunde korrekt, idet det alene drejede sig om renter af kapitaler anbragt i banker og sparekasser, og at forklaringen på, at de øvrige renter ikke var med, var, at der fra de 3 partier, SF, DKP og VS, ville fremkomme et lovforslag om egentlig registrering af værdipapirer. Således var begrundelsen, forstod jeg.

Nu har man altså fra kommunisternes side